

Ds. Reitze van Giffen
(1859-1938)

CI

84:1

Geliefde Gemeente!

Wet d. Heeren   Joh 8:28-51
(Oorspronkelijke tekst blad 1)

Waar de Joden als het door God uitverkoren volk met verwerping van andere volkeren, verordineerd waren om het woord Gods te doen, te dies waren zij er trotsch op dat zij de wet van Mozes bezaten. Maar velen waren er niet die met de uitleg der wet tevreden waren, zonder te zien op den inhoud daarvan of den vervulder der wet Jezus Christus. Immers blijkt dit niet uit zijne omwandelingen op aarde, waar de Heere betuigt dat Hij als de Zone Gods op aarde was gekomen om de wet in zichzelve te vervullen. Maar wilden deze Joden, die er zich op beroemden de Wet van Mozes te hebben en deze te kennen, Hem steenigen nadat Hij hen uit de Schriften had bewezen, de Zone des Allerhoogste te zijn. De Heere toch had de farizeëen in Matth. 22:42 gevraagd: *Wat dunkt u /*

(Herziene tekst blad 1 op inlegvel)

Ten allen tijde is het de trots der Joden geweest, dat zij met verwerping van alle andere volkeren, het door God uitverkoren volk waren, aan hetwelk zich de Heere in de dagen van het Oude Testament had geopenbaard. De wet der tien geboden aan Israel gegeven, is van goddelijke oorsprong: door de propheten is in tal van beloftes de Messias als de Zoon Gods, geopenbaard in het vleesch, beloofd. En ziet, waar na lang gewacht te hebben, eindelijk de Messias op het tooneel dezer wereld verschijnt, daar komt Hij tot de Zijnen, maar de zijnen hebben Hem niet aangenomen en weigeren Hem te erkennen als de Zoon des Allerhoogsten Gods. De Heere Jezus toch had de Farizeën gevraagd: *wat dunkt /*

*van den Christus, wiens Zoon is Hij? Zeer terecht hadden zij ~~uit~~ naar luid van Ps 89 vs 35 en 36 geantwoord de Zoon Davids. Doch waar de Heere verder, naar aanleiding van hun antwoord, hen vraagt: hoe noemt dan ~~in Ps 110:1~~ David, den Christus zijn Heere: zeggende: *De Heere heeft tot mijnen Heere gesproken: Zit aan mijne rechterhand, totdat ik uwe vijanden gezet zal hebben tot eene voetbank uwer voeten.* Indien dan David hem noemt zijne Heere, hoe is hij dan zijn Zoon? ~~Hier~~ Daar staan de farizeën verstomt en weten de Heere geen antwoord te geven. O nee, het was den Christus niet te doen, om hen te verstrikken in ~~hunne~~ Zijne rede, gelijk zij, zulks met den Heere wilden doen, maar meer om hen te onderwijzen aangaande zijn geslacht, zoowel als aangaande zijn afkomst, aangaande zijne menschheid, zoowel als aangaande zijne godheid, opdat zij; gelijk als David gedaan had Hem als God zouden aanbidden. Hem als de Zoon Davids te erkennen daartoe waren zij bereid, maar Hem /*

te belijden als de Zone Gods, dat wilden zij niet, omdat zij het de snoodste godslastering noemden, zoo de Heere van zich zelven betuigde “de Zone Gods te zijn. Vandaar zochten de Joden die beleden Abrahams zaad te zijn, de Christus te dooden, omdat zijn woord in hen geene plaats had. Zoo zien we, dat waar het Woord van Jezus terstond behoort te worden ~~ontvangen~~ aangenomen, het dikwijls wordt verworpen. Deze Joden waren het zaad van Abraham; maar het geloof van Abraham hadden zij niet. Jezus ~~weet~~ verklaart, waar zijn Woord wordt ontvangen, en ~~waar~~ het geene plaats heeft. ~~Hij verklaart~~, dat al het overige van geen nut is. Het was te vergeefs, dat zij tot het bevoorrechte geslacht behoorden, zoo zij het Woord des Heeren niet ontvingen in hun hart. Het praktisch gevolg hiervan komt uit in hun leven: zij zochten Jezus te dooden; want, zegt de Heere, mijn woord heeft in u geene plaats. Komt, laat ons deze tekstwoorden, die de gemeente vindt opgeteekend in Joh 8:37 het laatste gedeelte: *Want /*

mijn woord heeft in u geene plaats; nader met elkander overwegen, en dan zij het mij vergund de gemeente achtereenvolgens er op te wijzen:

I^{ste} Welke plaats het Woord in des menschen hart behoort te hebben.

II Waarom het in vele menschen geene plaats heeft.

III Wat er het gevolg van wezen zal, dat het Woord van Christus geene plaats in u heeft?

~~De Heere zelf~~ leide dan zijn Geest ons in in al de diepte van wijsheid en kennis geopenbaard in dat Woord des Heeren opdat wij vol aanbidding; voor den goddelijke autheur van dat Woord, dat blijft tot in alle eeuwigheid, onze knieën buigen en door Hem ons laten leiden. Amen. Laat ons echter, eer wij onze aangevangen godsdiensttoefening voortzetten, met elkander zingen uit (voorgenoemde zinnen zijn later herschreven: Ameer wij echter onder de voorlichtende genade des Heiligen Geestes, die ons in alle waarheid leiden moet, overgaan nader U deze punten te ontvouwen, zoo laat ons vooraf met elkander zingen uit) Ps 89 vs 7
15

Behandeling.

Mijn woord heeft in u geene plaats. Het is het Woord van den Heere Jezus, de bestemde Bode Gods, waarvan /

hier sprake is. Van Hem, wiens Woord is met macht. Spreken wij menschen een woord, zoo dringt dat woord slechts door tot het oor, zonder dat het op onze zielen eenige macht uitoefent ten goede of ten kwade. Doch alzoo is het niet met het Woord des Heeren; dat Woord bereikt niet alleen het oor, maar het dringt door tot onze harten; zoodat het zulk een machtigen invloed in ons uitoefent, dat het over ons lot voor eeuwig beslist, daar het voor deze is een reuke des doods ten doode en voor genen eene reuke des levens ten leven. En hoe kan het ook anders, daar Zijn spreken is een scheppend spreken, Die spreekt, en het is er, Hij gebiedt en het staat er. Ja, Hij is die God die van Zich zelve getuigt: Ik ben de Alfa en de Omega, het begin en het einde; de eerste en de laatste: die is en die was en die komen zal, de Almachtige. In dat woord heeft de Heere zijne souvereine genade geopenbaard, die niet verhinderd wordt door ons kwaad doen, noch ook /

door ons goeddoen kan worden bevorderd. Hier is het Woord, dat bij machte is den allervuilsten zondaar te reinigen van de roestvlekken der zonde. Denk daarom niet, dat dat Woord te verheven en te heilig voor u is, vanwege uwe onwaardigheid. O! het is niet om de waardigheid of onwaardigheid van eenig zondaar, dat de Heere Zijne souvereine genade aan iemand zou openbaren; maar louter om zijn eeuwig Welbehagen, opdat zijn Grooten naam zou worden verheerlijkt in de zaligheid zijner uitverkorenen. O! waar dan in dat Woord van Christus de weg wordt aangewezen, hoe een zondaar vanuit de duisternis tot het wonderbaar licht van Christus kan komen, daar is dit Woord van zoo groot gewicht, alleen zaligmakend, en daarom moet het eene plaats hebben bij hen, die het hooren. Het behoort te verkrijgen en te behouden Eene inwendige plaats in de gedachten. Zoodat wij die woorden des levens bewaren in onze harten, gelijk eens /

eene Maria, terneer zittende aan de voeten des Heeren deed, al zijne woorden bewarende, dezelve overleggende. O! ~~dan~~ waar de Heere zoo tot ons spreekt, dat zijn Woord dringt in onze harten, roepten wij met David in Ps. 139: 17 en 18.

Daarom, hoe kostelijk zijn mij, o God, uwe gedachten! hoe machtig vele zijn hare sommen! Zoud ik ze tellen? harer is meer, dan des zands; word ik wakker zoo ben, ik nog bij U.

Zijne gedachten blijven met verwondering en aanbidden op Gods gedachten gericht. Is het iets gerings voor U, dat ~~Hij~~ de Heere, waar in u niet was om zijne gunst aan u te bewijzen, maar veeleer ruimschoots stof, om zijne toorn en grimmigheid over u uit te gieten, dat Hij gedachten van liefde over u heeft, gedachten van vergeving, gedachten van vrede, gedachten ten goede en niet ten kwade over u. O Geloovigen des Heeren gedachten zijn niet dierbaar van de wereld; doch wat zijn ze voor u? Denkt gij daar niets van, dat zijne gedachten reeds van eeuwigheid over u gingen ten goede; Heeft Hij u niet liefgehad /

met eene eeuwige liefde, en heeft Hij u daarom niet met koorden van goedertierenheid getrokken? Ja waar de Heere de woorden des levens ons heeft geschonken, hoe moesten wij deze niet opeten, gelijk zoo een Jeremia deed, wanneer hij zegt (in Cap.15:16).

Als uwe woorden gevonden zijn, zoo heb ik ze opgegeten, en uw woord is mij geweest tot vreugde en tot blijdschap mijns harten: want ik ben naar uwen naam genoemd, o Heere God der heirscharen!

Zeer zeker, dan zal er ~~voor~~ in onze zielen blijdschap ontstaan zoo wij het Woord Gods in onze herinnering bewaren, dit Woord herkauwende gelijk de reine dieren de spijzen herkauwen, zoodat wij met Ps 119:11 betuigen: *Ik heb uwe rede in mijn hart verborgen, opdat ik tegen U niet zondigen zou.* Neen, dat woord mag maar niet in onze harten blijven opgesloten als in eene gevangenis, maar het moet zijne gezegende en krachtige werking doen gevoelen in onze zielen en al hare vermogens: zoodat het eene plaats verkrijgt in ons geweten /

Waar wij ons door het Woord van Jezus laten regeeren, daar behoort het een groote kracht uit te oefenen op ons geweten; zoodat wij angstvallig moeten vermijden aller plaatsen en gelegenheden waar in onze zielen door de zonde worden verontreinigd. En vallen wij in de zonde, daar mag het geweten zich niet verharderen tegen het woord Gods, maar met al zijne onrust moet het buigen voor de stemme Gods, zoodat wij onze zonden belijden voor Christus, die ze ons ook alleen uit genade kan vergeven. Ja dit woord moet eene plaats hebben in onze genegenheden, zoodat wij het liefhebben met geheel ons hart, dewijl wij Christus daarin kunnen vinden, die onze zielen liefheeft. O! dat wij dan met de bruid in Hoogl 3:1 uitgaan en Hem zoeken uit dat woord, zeggende: *Ik zocht des nachts op mijn leger hem, dien mijne ziele liefheeft; ik zocht hem, maar ik vond hem niet*: O! moeten we Hem niet liefhebben, daar Christus /

ons zoo uitnemend heeft liefgehad. Wie kan de hoogte, de diepte, de lengte en de breedte van zijne liefde begrijpen en verstaan. Ze is toch allezins onvatbaar en onmetelijk. Waarom toch wil Hij iemand uit Adams verlorene nakomelingen liefhebben? Dat wordt ons verhaald in Deut 7: 8 en 9 (daarboven geschreven:7 en 8) *De Heere heeft geen lust tot U gehad, noch u verkozen, om uwe veelheid boven alle andere volken; want gij waart het weinigste van alle volken. Maar omdat de Heere ulieden liefhad, en opdat Hij hield den eed, dien Hij uwen vaderen gezworen had heeft u de Heer met eene sterken hand uitgevoerd en heeft u verlost uit het diensthuis, uit de hand van Farao, koning van Egypte*. Denkt gij, dat Hij u liefheeft om uwen schoonheid, o zwart en leelijk zondaar. O neen Hij biedt u zijne liefde en goedertierenheid aan in het Evangelie, niet om uwe schoonheids wil, maar om zijns grooter Naams wille. Ook moet zijne genade en liefde, in het Woord geopenbaard met een bijzondere toepassing op onszelve door ons geloofd worden, om geen andere rede dan omdat het aldus zijne wil en welbehagen is; zijn liefde moet ons schoon en aangenaam maken; maar /

Zij vindt ons niet als zoodanig. Indien gij Christus genade en goedwilligheid jegens u niet gelooven kunt, omdat gij geene schoonheid in uzelf vindt; dan verwerpt gij de rede van zijne liefde; gij veracht de vrijheid van zijne genade en gij handelt op voorwaarde van het oude en gij verwaarloost de genade van het nieuwe verbond., Daarom behoort dat Woord Gods, waarin ons de genade van het nieuwe verbond is geopenbaard, zulk eene plaats te hebben in onze zielen; zoodat wij het met alle aandacht en eerbied lezen en hooren, opdat wij die voden van eigengerechtigheid, waarna wij steeds hunkeren, verliezen door de genade van Christus,, die onder het onderzoeken der Schriften in onze zielen wordt uitgestort.

Want o, is het maar niet al te waar, zelfs onder de Christenen, die reeds een eigen tijd den weg des levens hebben bewandeld, dat zij, waar zij hunne godsdienstige plichten mogen vervullen, onder eene levendige gestalte der ziele met eene Lea, de huisvrouw van Jacob uitroepen: /

Nu zal om mijne vruchtbaarheid mijne man mij liefhebben. Alzoo doet ook de geloovige, wanneer hij bekwaam gemaakt wordt om Gods vruchten voort te brengen, als hij bevindt dat zijn Geest verlevendigd wordt onder de plichten, als zijne ziel versterkt en zijn hart verruimd wordt, o dan zegt hij: nu zal de Heere mij liefhebben om mijne vruchtbaarheid, doch wat wordt er dan van dat alles, als de ziel zulk een wettische keer genomen heeft; daar neemt de Heere (opdat Hij haar van de wet verlosse) al haare vruchtbaarheid weg en laat zulk eene ziele als eene onvruchtbare achter; zoodat zij moet betuigen, o waar ~~zijn is~~ zijn nu mijne roerende gebeden; mijne lieflijke overdenkingen van Hem. De Heere heeft dit alles afgesneden; opdat Hij uwe wettische trotschheid van geliefd te willen worden om uwe schoonheid en om uwe vruchtbaarheid zou afsnijden, opdat gij zoudt wederkeeren tot uw vorigen man, ~~want toen was u beter dan nu~~ Jezus Christus, als arm, ellendig, naakt en steeds zoudt leeren putten uit de volheid zijner /

goddelijke genade. Waar gij zoo van ~~uw vorigen man~~ de wet wederkeert tot uw vorigen man Jezus Christus in de weg der gehoorzaamheid, geloovende dat Hij bij machte is u te verlossen van alle hoogten die zich tegen zijne kennis in uwe harten verheffen, daar zult gij schuilende onder de vleugelen van Christus, gelijk zijn aan dien voorzichtigen man, die ons beschreven wordt in Matth 7:24 en 25, *die zijn huis op eene steenrots gebouwd heeft. En er is slagregen nedergevallen, en de waterstromen zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid, en zijn tegen hetzelfde huis aangevallen, en het is niet gevallen, want het was op de steenrots gegrond.* En zoo moet dit Woord van God eene plaats van vertrouwen hebben in onze harten, daar wij in dat Woord Christus in al zijne schoonheid van een zondaar leeren kennen, liefhebben en aanbidden. Wij behooren voor alle dingen te steunen op het vaste woord der belofte, daar God noch liegen, noch veranderen, noch dwalen kan. Ja in dat Woord van God /

vinden wij beloften voor alle mogelijke gevallen, waarin ~~een~~ de geloovige in deze woestijnreize door dit aardsche leven ~~kan~~ kunnen verkeeren. Zijn ze weinige in getal, zoodat ze in hunne moedeloosheid klagend met eene Elia uitroepen: Ik ben maar alleen meer overgebleven in Israel, die de knie voor Baal niet gebogen heb; ons geloof moet zich vastklemmen aan de belofte: Waar twee of drie in Mijnen Naam vergaderd zijn, daar ben ik in het midden van hen. Liggen we begraven onder eene berg van schuld, zoodat we bijna uitroepen onze zonden zijn te groot dan dat ze vergeven kunnen worden; ons geloof zich vastklemmende aan de belofte in Jes. 1:18 *Al waren uwe zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol;* zal door de Genade van Christus herleven en oprichtende de trage harten en de slappe knieën zullen wij als een waterstroom zijne genadetroon aanlopen /

Beproof daarom de Heere op zijne beloften, die Hij heeft gegeven, en gij zult ervaren, dat Hij is een waarmaker van zijn Woord, daar ook Hij, die volgens 1 Sam 15:29

de overwinning van Israel is, niet liegt en het berouwt Hem niet; want Hij is geen mensch, dat Hem iets berouwen zou.

En waar wij dan zoo in dat Woord van God, de volheid van genade in Christus vinden geopenbaard, daar moet dit Woord eene plaats der heerschappij hebben. Het Woord van Jezus is toch voor den christen wet: zoodat waar de wereld ons wil verleiden tot ongehoorzaamheid aan het Woord Gods, hetzij wij om des broods wille, de heilige sabbath, de dag des Heeren, zouden moeten ontheiligen door onze dagelijksche bezigheden op dien dag te verrichten, wij; pleitende op de belofte Uw brood zal zeker en uw water gewis zijn, zulk eene wereld die trotsch en vermetel de wetten des Heeren schendt, met de discipelen ~~hebben te~~ moeten antwoorden: Wij moeten Gode meer gehoorzaam zijn dan de menschen. De Heere /

toch gebiedt ons in Zijn Woord, dat wij zijne sabbathen niet zullen ontheiligen en daarom mogen en willen wij het ook niet doen. Niet uit dwang of slaafsche vrees ~~moeten~~ wij ons onderwerpen aan de inzetting des Heeren, nee uit liefde behoren wij ons te onderwerpen aan Zijn Woord, daar volgens Ps 110:3 *Uw volk zeer gewillig zal zijn op den dag Uwer heirkraft, in heilig sieraad; uit de baarmoeder des dageraads zal U de dauw Uwer jeugd zijn.* Ja wat meer zegt dat Woord behoort meer gewaardeerd te worden dan onze dagelijksche spijze, ~~omdat~~ daar de mensch bij brood niet alleen zal leven, maar bij alle woord dat uit de mond Gods uitgaat zoodat wij ~~naar~~ met Job 23:12 kunnen betuigen

Het gebod Zijner lippen heb ik ook niet weggedaan; de redenen Zijns monds heb ik meer dan mijn bescheiden deel weggelegd.

En waar het van ons geeischt wordt, daar moeten wij het verdedigen, zelfs met ons leven, naar luid van Jud 3

Geliefden, alzo ik alle naarstigheid doe om u te schrijven van de /

gemeene zaligheid, zoo heb ik noodzaak gehad aan u te schrijven en u te vermanen, dat gij strijdt voor het geloof, dat eenmaal den heiligen overgeleverd is.

Hoevele martelaren toch hebben hun geloof aan dat Woord van God niet bezegeld met hun bloed. En voorwaar: ~~tot~~ zulk eene heilige heldhaftigheid konden zij niet aan den dag leggen, tenzij dat Woord eene blijvende plaats in hen had. Het moet ook zulk eene verandering in ons teweegbrengen, dat het in ons blijft, zoodat wij het liefhebben met geheel ons hart, betuigende Hoe lief heb ik uwe wet! Zij is mijne betrachting den ganschen dag. Doch waarom heeft het Woord Gods in vele menschen geene plaats. Zoo iemand onbekend is, zo laat ons hem helpen aan eene rede, die op hem toegepast kan worden, Gij hebt het te druk, en daarom kunt gij het niet tot u toelaten. Er is in de herberg uws levens voor Jezus geene plaats. Denk hier eens aan: Gij hebt het te druk om verlost en zalig te worden. O! rampzalige, waar eens ~~bij den doodgang~~ voor uw bij den dood brekend oog de wereld als een kleed zal ineengerold worden /

en zij u zal ontzinken, ~~zult~~ zal ook uwe ziel dan niet wegzinken in de poel van wanhoop en zal de Heere, waar Hij u hier telkens geroepen heeft en gijlieden geweigerd hebt; zijne hand uitgestrekt heeft en er niemand was, die opmerkte; dan niet lachen in ulieder verderf, en zal Hij niet spotten, wanneer uwe vreeze komt. Mogelijk ook zegt ge: het meldt zich niet aan als iets nieuws en daarom verwerpt ge het Woord Gods. Gij zijt die oude, oude geschiedenis moede. Mag ik u vragen: zijt gij brood moede? Of de lucht? of water? of het leven? Dat niet en wel het brood des levens dat u om niet in dat Woord wordt aangeboden; waardoor gij, die van nature dood zijt in zonden en in misdaden levend kunt worden gemaakt; dat brood dat dat nieuwe leven voedt tot in alle eeuwigheid zoodat gij de dood voor immer zijt ontvloden? Of ~~neemt nog~~ is het soms dat iemand anders de plaats in uw hart inneemt, die het Woord van God behoort te hebben? Gij geeft de voorkeur aan het woord des menschen, vergetende /

dat alle menschenheid ijdelheid is, zoodat het leunen op schepselen, gebroken rietstaven zijn, die de hand doorboren, desgenen, die er op leunt en gebroken bakken, die geen water houden. Gij geeft u over aan bijgeloof en twijfelzucht. Is dit eene verstandige voorkeur? O zal uw twijfel waardoor gij tenslotte alles verwerpt wat onzichtbaar is, eens niet in een ledig iets verkeeren; wanneer gij de wateren des doods hebt te betreden? Zal het dan niet blijken dat gij als een dwaas, uw huis van uw vertrouwen op het zand gebouwd hebt. En de slagregen is nedergefallen, en de waterstromen zijn gekomen, en de winden hebben gewaaid, en zijn tegen hetzelfde huis aangeslagen, en het is gevallen, en zijn val was groot, gelijk wij lezen in Matth 7:27 Gij vindt Christus woord te heilig, te geestelijk. En dat waarom? Omdat gij te onheilig en onrein zijt. Dit behoorde u te verschrikken want het veroordeelt u. Een heilige schrik moest u bevangen uitroepende met den slotbewaarder: Heere, wat moet ik doen om zalig te worden? Leeft ge echter zoo voort ~~vervreemd van het leven~~ Gods zoodat het Woord van God geen plaats inneemt en in uwe gedachten, genegenheden en wilsuitingen is het een /

wonder dat het Woord voor u eene koude vertroosting is geheel indruischende tegen uw verdorven natuur terwijl toch ~~dit komt dat uwe natuur verdorven is, want~~ de heiligen zich erover verblijden, zeggende: Hoe lief heb ik uwe wet! Zij is mijn betrachting den ganschen dag. Of zijt gij soms te verstandig en te beschaafd, zoodat gij met de lieden dezer verlichte ~~negentiende~~ eeuw, u onder Jezus heerschappij niet wilt stellen. Hoe kunt gij gelooven, gij die eer van elkander neemt, en de eer, die van God alleen is, niet zoekt? O! waar gij volgens Rom 1:22 u geeft voor wijzen, daar zijt gij dwaas geworden. Dwaas in de oogen Gods, die uwe dwaasheid zal openbaren, ~~in de geschiedenis der volken~~, wanneer het zal blijken dat de Heere spot met uwe waanwijsheid. Is de rede waarom gij het Woord verwerpt ~~een van de volgende?~~ ook daarin gelegen dat het u geen ernst is met hetgeen de Heer u in zijn Woord openbaart, uitroepende met de ijdele lieden: Het is te vergeefs, dat wij de wacht des Heeren waarnemen; zoodat gij uwe pogingen, om den Heere te zoeken staakt, u overgevende aan de wellusten van dit aardsche leven. En dat waarom? /

Omdat gij de zonde liefhebt? Die gij in de wereld volop kunt genieten. Of ook omdat gij belust zijt op boos gewin, niet bedenkende, dat de Heere met den adem zijns toorns blaast in uwe op onrechtvaardig verkregen goed, zoodat het verdwijnt als sneeuw voor de zon. Doch laat mij u er ten slotte op wijzen wat het gevolg er van wezen zal, dat het Woord van Christus geene plaats in u heeft. Maar eer wij zulks doen, zoo laat ons met elkander zingen uit

Ps 119 vs 5 ~~en 6~~ en 6 Collecte

Toepassing.

O! weet tot uwe waarschuwing dat iedere verwerping van het Woord in het verleden u in zonde heeft gewikkeld; zoodat uwe zielen al vaster in de zonden zijn geworteld en uwe harten steeds meer in den dienst der zonde zijn verhard. De Heere roept nu nog door zijn Woord tot u; Hij klopt, doet open de deur van uw hart; want anders, wie weet, het Woord kan ophouden van eene plaats te vragen in /

u; zoodat de Heere het licht van de kandelaar wegneemt en het u niet meer bestraalt. ~~Dan~~ Wanneer de Heere met ziekte of andere wegen van druk u komt bezoeken, O, dan zult gij kunnen worden verhard, zoodat gij zelfs weigert om dat Woord met uw uitwendig oor te hooren; in trotschheid en vijandschap des harten met Farao uitroepende: Wien is de Heere dat ik naar Hem zou hooren? Een vreezelijk oordeel is het, dat over uwe zielen gaat, zoo ook de woorden des Heeren eens gericht tot Farao, ook op u van toepassing zullen blijken te zijn: Hier toe heb ik u verwekt, opdat ik aan u mijn toorn zou openbaren. Ja, waar de Heere telkens het hart van Farao verhardde, daar zou Hij ook het uwe kunnen verharden. En zoo zoudt gij evenals deze Joden van dat Woord de heftige tegenstander kunnen worden, begeerende met hen den Heere te steenigen. Nogthans hoe ijdel zijn toch al uwe beraadslagingen tegen den Heere, daar Hij, die in den hemel /

woont, zal lagchen, de Heere zal u bespotten. En ten slotte zal dat Woord u op den laatsten grooten dag veroordelen, volgens Joh 12:48 *Die Mij verwerpt, en Mijn woorden niet ontvangt, heeft, die hem oordeelt; het woord, dat Ik gesproken heb, dat zal hem oordelen ten laatsten dage.* En waar de Heere dan in zijne heerlijkheid op de wolken als Rechter der volkeren verschijnen zal, u dagende voor Zijne Rechterstoel; wanneer Hij u naar Zijne wet en de getuigenis zal oordelen, o, daar zult gij de blijde dageraad niet zien; maar een akelig duister zal voor eeuwig uw deel zijn. Ja, dan zullen de haren u te berge rijzen, roepende: heuvelen bedekt ons en bergen valt ons. O! laat ons daarom voor een oogenblik met u spreken. Waarom geeft gij geene plaats aan het Woord? Alles wat van u gevraagd wordt, is, het eene plaats te geven. Het zal alles met zich brengen wat gij behoeft. Die rijkdom der beloften, die in Christus Jezus, ja en amen zijn, hebt gij gehoord. /

Voorwaar er is geen toestand des harten denkbaar, waarop niet eenige belofte van toepassing is. Hebt gij te klagen over uw verhard hart, dat voor geen indrukken der wet of van het Evangelie vatbaar is, weet, dat de Heere in Ezech. zijne belofte heeft gegeven: Ik zal hun steenen hart uit hen wegnemen, en hen een vleeschen hart geven. Daarom, doe uwe deur des harten wijd open en noodig het Woord binnen te treden opdat gij ook met deze belofte mocht pleiten vóór den troon der genade. Het is het Woord van Jezus, den Zaligmaker. Het bedoelt toch uw hoogste welzijn, en het zal u grootelijks zegenen, zoo gij uw harte niet verhardt, maar laat leiden. O! acht het voorrecht, dat gij het Woord van God nog in uwe wooningen moogt hebben, niet gering, daar er eertijds huiszoekingen plaats hadden bij een ieder, die maar verdacht werd, een Woord van God in zijne woning te hebben. Ja wat al eene maatschappelijke en zedelijke verwoestingen heeft het al niet aangericht bij die volkeren /

waar het Woord van God gebannen werd uit veler woningen. Het natuurlijk gevolg was, dat de huiselijke deugden kwijnden, de huwelijksbetrekkingen in minachting werden gebracht. Bedrog en kuiperij hebben de plaats ingenomen van onderling vertrouwen en de maatschappij werd krank, door en door krank. Het beste dat wij kunnen doen, het eenige dat afdoend zal helpen om dat kwaad tot staan te brengen, is het Woord Gods terug te geven aan deze volkeren, wederom eene plaats te geven in hunnen huizen aan dien Bijbel, waarvan zij beroofd waren. Doet slechts voor Frankrijk en Italie, voor Belgie en Spanje, voor Portugal en Oostenrijk, wat beproefd en grootelijks ook werkelijk gedaan werd voor ons land: plaats een Bijbel in ieder gezin, en er zal een machtiger ommekeer in Europa plaats hebben, dan door de staatkunde van al zijne staatslieden, of de revolutie van al zijne socialisten gewerkt kan worden. /

O, ziet dus die alles vermogend kracht van het Woord van God. En gij geloovigen, die in uwe zielen reeds hebt ervaren, hoe dit Woord is een hamer, die in staat is de verhardste harten te pletter te slaan; zoodat ook gij met een gebroken hart en een verslagen geest in het diepe besef van uw schuld de toevlucht hebt genomen tot Christus, roepende: O God wees mij zondaar genadig hebt ook gij met een Johan de Standvastige tot levensmotto: het Woord van God blijft tot in alle eeuwigheid. Waar de letters V.D.M.I.Æ, wier letters willen zeggen Verbi Dei Manet In Aeternum, het Woord van God blijft tot in alle eeuwigheid, waren gegraveerd op al zijn huisraad, zijn standaard, zijne schilderijen, zijn zilver, tot zelfs op de mouwen zijner lakeien, en ik kan mij voorstellen, dat het in de eerste plaats op zijn eigen groot hart was gegraveerd, o dat ook alzo deze woorden in uw zielen zoo vast gegraveerd zijn, dat zij hun gezegende invloed uitoefenen /

op al uwe daden; zoodat een ieder ~~een afdruk~~
~~daarvan kan zien~~ kan zien dat het Woord Gods uw
richtsnoer is in al hetgeen uw handen waarnemen te
doen. Dan ook zult gij ervaren dat de Heere nooit
beschaamt doet uitkomen, diegene, die op hem
betrouwen. Ja, in geheel uw leven zult gij merken,
dat gij te doen hebt met een God, die trouw houdt
tot in der eeuwigheid. En ook eens, waar gij de
wateren des doods hebt te doorwaden, daar mogen
de verschrikkingen die de dood steeds met zich
brengt op u aankomen; de satan moge u
beschuldigen. Geen nood, in die ure zult gij ervaren
dat gij het huis uwer zaligheid niet op een
zandgrond hebt gebouwd, maar op een rots, die in
staat is, wanneer de wateren tegen hetzelfde
aanslaan, deze te trotseren en in stand te blijven tot
in eeuwigheid. En dat waarom? Omdat die Rots der
eeuwen, op wien gij gebouwd /

hebt, niet van deze aarde is, o nee, maar een Rots,
die zijne fundamente heeft tot in de eeuwigheid,
Jezus Christus ~~de Vorst des levens~~ O dan wanneer
gij als getrouwe dienstknecht van Christus steeds de
grondslag uwer zaligheid hebt gevonden in dat
Woord van God, zal ook u dat aangename Woord
des Heeren in uwe ooren klinken: Wel gij goede en
getrouwe dienstknecht, over weinig zijt gij getrouw
geweest, over veel zal ik u zetten. Amen. 25:2

~~110 : 3 en~~

4

~~119 : 11 en 12~~

of 5 zang

110 : 3